

VESTFOLDMINNE 7

Melketransporten i Tønsbergområdet!

Rutebiltrafikken omfattet ikke bare persontrafikk, men også gods- og melke-transport fra landområdene rundt byene. I Tønsbergdistriktet ble det i 1928 gitt konsesjoner på melketransport fra Ramnes. I 1933 ble disse utvidet med konsesjoner fra Andebu og Stokke og Sem. Melken ble levert til private meierier i Tønsberg. Det var flere bygder rundt byene som hadde sine egne meierier, som melken ble levert direkte til. I 1936 ble all melk levert til Tønsberg Andelsmeieri, noe som varte helt til juni 1973. Fra starten var det fire aktører som drev med melketransport, Anders Bodin, Olav Holtung, Henrik Kolkinn og Gunnar Moen. Da rutebilselskapene slo seg sammen til Rutebilene Farmand A/L i 1939, gikk disse inn i selskapet med sine lastebiler og konsesjoner.

I 1947 hadde selskapet 13 lastevogner som gikk i melke og godstransport parallelt med passasjertrafikken. Tønsberg hadde et stort landlig oppland, så behovet for godstransport var stor, så denne avdelingen var en bærebjelke for selskapet.

I 1960 var det sju melke og godsbiler i trafikk. I 1963 satte Vestfold Meieri i gang en tankbil for å hente melk i en del

av Ramnes, og i 1973 var denne epoken over, som da hadde vart i 45 år.

Men det som fascinerer og imponerer en som er oppvokst blant denne transporten, er tyngden på dunkene, og at rett bonde fikk igjen sine egne spann. Det må ha vært tungt å håndtere 50 liters dunker med melk fra rampen og opp i 2. etasje på planet.

Bildet til denne historien er fra 1965, altså for 50 år siden. Her har sjåførene hentet inn spannene fra de forskjellige bøndene, kjørt til meieriet og tømt. Spannene ble vasket, og kom tilbake i riktig rekkefølge til bilen. Så var det å kjøre rundt etter bestillinger på Felleskjøpet og andre leverandører.

Bilen ble så fylt med gods av ymse slag på rutebilstasjonen, og bildet viser forsekker, kolonialvarer, grønnsaker, egg og en kasse med rent vasketøy fra Meivask. På bakken til høyre står det to kasser med levende kyllinger som ble fraktet på planet. De hadde også med kranser som skulle leveres til begravelser. Varene ble levert kunder på vei med returspannene.

Mye av kolonialvarene, som Zalo, var på den tiden i glassflasker. Det kom en del

varer frem til mottager som var temmelig bløte i emballasjen etter en ristetur på dårlige veier.

Så lenge melketransporten varte, var det på åpne lasteplan. Godsrutene forøvrig, som ikke kjørte melk, var ofte ombygde utsjaltede busser. De leverte i nærområdene rundt Tønsberg.

Etter denne epoken gikk mye gods med bussene, og i dag er det slutt på all godstrafikk i vårt område.

Bygningen bak ble bygget som ekspedisjon på tyvetallet, og utvidet med en etasje til pauserom midt på femtitallet. Varerampen har håndtert mange tonn varer i løpet av disse årene.

Sjåførene og hjelpemennene gikk over til busskjøring og verksted da melketransporten var over.

Fra venstre på bildet ser vi: Odd Ødegård, Reidar Svartangen, Odd Høyjord, Johan Lislebø, Lorentz Gravdal og Olav Moen klare til avgang.

TEKST: STEIN RUNE KLEMMETSBY

FOTO: STEIN RUNE KLEMMETSBY'S FOTOSAMLING.